

Vážený důstojnický sbore, vážený týle

Předem mé ne až tak překvapivé žádosti či spíše návrhu bych krátce zrekapituloval historii C. a K. Turasovy infanterie a své působení v ní. Spontánní vznik na začátku 80. let při velmi povedeném transylvánském tažení jakoby charakterizoval celou tu krásnou dobu. Nechyběl elán, zato chyběly šarže, takže než jsem se vzpamatoval, byl jsem už plukovníkem bez ohledu na své skutečné vojenské předpoklady. Stejnou hodností se ovšem honosil i spolubojovník Mystik pyšnicí se modrou knížkou, takže co řešit, že... Doba tomu zkrátka chtěla, elán vše nahradil, střední věk měl zelenou – inu krásné minulé století. Štábní místo neoficiálního kronikáře mi vyhovovalo a vhodně časově umístěné Martinské datum narození přímo vybízelo k uspořádání cvičení, po jehož sobotním rasjezdu byl nedělní stav infanteristů a týlu eufemisticky vyjádřeno nebojeschopný. Ovšem čas si svou daň přece jen vybere a ač ještě při cvičení na oslavu mých posledních půlkulatých narozenin jsem s povděkem kvitoval, že ubývající schopností fyzické příslušníků infanterie kráčejí ruku v ruce s adekvátním stavem mentálním, což již staří Řekové pozitivně hodnotili a nazvali tento soulad duše a těla kalokagathii, došlo v od té doby v mém případě přece jen k jistému posunu. Došlo totiž k rozporu těla a duše, ovšem zcela opačným způsobem, než to známe ze

středověkých moralit. Ač duše se zmítala touhou opět vyrazit a pokračovat ve slavné tradici prince Eugena Savojského, tělo si začalo vymýšlet rozličné opakované sabotáže. Jeho rafinovanost vyvrcholila letos na podzim, kdy si dokázalo vytvořit dokonce jakési ostruhy, zřejmě v domnění, že to způsobí přeřazení jeho nositele od Turasových blátošlapů k Turasově kavalerii. Tento jeho plán je ovšem naprosto pochybný již vzhledem k dosavadní neexistenci této složky. V tísní mi opět pomohl onen den mého zrození, 11. listopad – Den Válečných veteránů. Ovšem, sem nyní patřím, a zdá se, že tam brzy nebudu sám – již čím dále pochmurnější krycí názvy cvičení o něčem svědčí – kde jsou optimistická Děvčata z pohraničí, Podzimní oslava či Panna nebo Vorlík - sice Stáří má dnes zelenou či Starý dobrý cvičení ještě vyjadřovaly jistý gerontní optimismus, ale Dědova misska? Proto žádám o své přeřazení z aktivní služby do Turasova klubu válečných veteránů, kde se budu snažit o udržení těsné součinnosti s Turasovou infanterií včetně jeho podpůrných týlových složek. Jakmile se tělo umoudří, opět se pochopitelně přihlásím o své aktivní místo.

Gen. Nikotýn